

Sygn. akt V CZ 25/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko H. S.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 czerwca 2016 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 9 grudnia 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 września 2015 r. Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji powoda M. S. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 kwietnia 2015 r. rozwiązującego małżeństwo stron przez rozwód bez orzekania o winie oraz dokonującego podziału majątku wspólnego małżonków, uchylił zaskarżony wyrok w pkt II, III, IV oraz VIII i na podstawie art. 58 § 3 k.r.o. pozostawił bez rozpoznania wniosek pozwanej H. S. o podział majątku wspólnego wskazując, że jego przeprowadzenie spowodowałoby nadmierną zwłokę w postępowaniu.

Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2015 roku Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej H. S. od tego wyroku, wskazując na jej niedopuszczalność w świetle art. 519¹ § 1 k.p.c. z uwagi na to, że postanowienie o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku o podział majątku wspólnego w postępowaniu rozwodowym nie jest postanowieniem sądu drugiej instancji co do istoty sprawy kończącym postępowanie w sprawie.

W zażaleniu pozwana- zarzucając naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c.- wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przedstawienie skargi kasacyjnej Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 58 § 3 k.r.o., na wniosek jednego z małżonków sąd może w wyroku orzekającym rozwód dokonać podziału majątku wspólnego, jeżeli przeprowadzenie tego podziału nie spowoduje nadmiernej zwłoki w postępowaniu. Podział ten przeprowadza się według ogólnych zasad przewidzianych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym oraz kodeksie postępowania cywilnego. W uchwale pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 1978 r. III CZP 30/77, (OSNC z 1978 r., nr 3, poz. 39) wskazano, że przeprowadzenie w wyroku rozwodowym podziału majątku wspólnego stron nie powoduje nadmiernej zwłoki postępowania nie tylko wtedy, gdy między stronami nie ma sporu co do składu i sposobu podziału tego majątku, lecz także wtedy, gdy wyjaśnienie spornych między stronami okoliczności, bądź też takich okoliczności, które sąd obowiązany jest ustalić z urzędu, wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w ograniczonym przedmiotowo i czasowo zakresie. Decyzję co do pozostawienia bez rozpoznania wniosku strony o dokonanie podziału majątku wspólnego

w wypadku, gdy przeprowadzenie takiego podziału powodowałoby nadmierną zwłokę w postępowaniu, zamieszcza sąd - stosownie do okoliczności - albo w odrębnym postanowieniu, wydanym w toku postępowania o rozwód, albo w sentencji wyroku rozwodowego. Nie podlega ona odrębnemu zaskarżeniu.

Stosownie do art. 519¹ § 1 k.p.c., od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zaskarżone skargą kasacyjną pozwanej postanowienie Sądu Apelacyjnego o pozostawieniu wniosku o podział majątku wspólnego bez rozpoznania, nie jest postanowieniem co do istoty sprawy kończącym postępowanie w sprawie, stąd trafny jest pogląd Sądu Apelacyjnego o niedopuszczalności skargi kasacyjnej od tego orzeczenia w świetle art. 519¹ § 1 k.p.c. Należy przy tym wskazać, że podział majątku wspólnego jest objęty fakultatywną kognicją sądu rozwodowego i byli małżonkowie mogą dokonać jego podziału po ustaniu wspólności w postępowaniu nieprocesowym (art. 566-567 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 2 k.p.c.).